

ÎNCHEIERE

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grobari Anatol,
în cauza civilă la cererea înaintată de Grobari Anatol către Călugăru Gheorghe,
fondator al SRL „Europanel Group”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al
Muncii, privind obligarea pârâtului de a prezenta toată documentația ce vizează
relațiile de muncă cu pârâtul pentru perioada 17.11.2015- 27.10.2017, inclusiv
accidentul de muncă suferit de reclamant și certificatul privind caracterul vătămării
sănătății reclamantului primit de pârât de la Centrul de Medicină Urgentă în martie
2016, obligarea pârâtului să remită certificatul privind caracterul vătămării sănătății
reclamantului către Consiliul pentru determinarea dezabilității și capacității de
muncă, în scopul aflării procentului concret de vătămare a sănătății reclamantului în
urma accidentului de muncă, obligarea pârâtului și intervenientului accesoriu să
efectueze cercetarea accidentului de muncă din 14.12.2015 conform legislației,
obligarea pârâtului și intervenientului accesoriu să prezinte toată documentația
referitoare la accidentul de muncă din 14.12.2017, inclusiv copia dosarului de
cercetare a accidentului de muncă și copia autenticată a procesului-verbal, anularea
ordinului nr.G/A-9 emis de pârât la 27.10.2017 privind eliberarea reclamantului din
funcție pentru limită de vârstă, ca ilegal și a repune reclamantul în funcțiile deținute,
obligarea pârâtului să-i acorde reclamantului concediul anual conform legislației
pentru întreaga perioadă de lucru de la 17.11.2015 până la 27.10.2017, înmânarea
pârâtului originalele certificatelor medicale: nr.2452655 din 22.08.2017, nr.2452819
din 11.09.2017, nr.2455008 din 27.09.2017, nr.2686803 din 29.09.2017, nr.2455160
din 12.10.2017 și nr.2576653 din 27.10.2017, cu obligarea pârâtului să-i achite
plățile prevăzute la art.123 Codul muncii, eliberarea reclamantului a titlului
executoriu pentru a obține de la pârât despăgubiri materiale și morale pentru neplata
la timp a sumelor ce se cuveneau reclamantului conform art.123 Codul muncii, în
baza certificatelor de concediu medical: nr.2452655 din 22.08.2017, nr.2452819 din
11.09.2017, nr.2455008 din 27.09.2017, nr.2686803 din 29.09.2017, nr.2455160 din
12.10.2017 și nr.2576653 din 27.10.2017, eliberarea reclamantului a titlului
executoriu pentru a obține de la pârât despăgubiri materiale și morale pentru

cauzarea suferințelor fizice și psihice în urma accidentului de muncă cu pierderea unui procent important din capacitatea de muncă, conform sumelor specificate de legislația aplicabilă, eliberarea reclamantului a titlului executoriu pentru a obține de la pârât despăgubiri materiale și morale pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 27.11.2017 până la data adoptării de către instanță a deciziei executorii privind restabilirea reclamantului în funcții, ținându-se cont de salariul lunar al reclamantului de 3500 lei, cât este specificat în contractele de muncă, obligarea pârâtului să nu mai pună piedici artificiale reclamantului în activitatea de muncă, cel puțin în perioada rece a anului 2017-2018,

împotriva deciziei din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Grobari Anatol, fiind menținută hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 07 decembrie 2017, Grobari Anatol a depus cerere de chemare în judecată către Călugăru Gheorghe, fondator al SRL „Europanel Group”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii privind obligarea pârâtului de a prezenta toată documentația ce vizează relațiile de muncă cu pârâtul pentru perioada 17.11.2015 - 27.10.2017, inclusiv accidentul de muncă suferit de reclamant și certificatul privind caracterul vătămării sănătății reclamantului primit de pârât de la Centrul de Medicină Urgentă în martie 2016, obligarea pârâtului să remită certificatul privind caracterul vătămării sănătății reclamantului către Consiliul pentru determinarea dezabilității și capacității de muncă, în scopul aflării procentului concret de vătămare a sănătății reclamantului în urma accidentului de muncă, obligarea pârâtului și intervenientului accesoriu să efectueze cercetarea accidentului de muncă din 14.12.2015 conform legislației, obligarea pârâtului și intervenientului accesoriu să prezinte toată documentația referitoare la accidentul de muncă din 14.12.2017, inclusiv copia dosarului de cercetare a accidentului de muncă și copia autenticată a procesului-verbal, anularea ordinului nr.G/A-9 emis de pârât la 27.10.2017 privind eliberarea reclamantului din funcție pentru limită de vârstă, ca ilegal și a repune reclamantul în funcțiile deținute, obligarea pârâtului să-i acorde reclamantului concediul anual conform legislației pentru întreaga perioadă de lucru de la 17.11.2015 până la 27.10.2017, înmânarea pârâtului originalele certificatelor medicale: nr.2452655 din 22.08.2017, nr.2452819 din 11.09.2017, nr.2455008 din 27.09.2017, nr.2686803 din 29.09.2017, nr.2455160 din 12.10.2017 și nr.2576653 din 27.10.2017, cu obligarea pârâtului să-i achite plățile prevăzute la art.123 Codul muncii, eliberarea reclamantului titlului executoriu pentru a obține de la pârât despăgubiri materiale și morale pentru neplata la timp a sumelor ce se cuveneau reclamantului conform art.123 Codul muncii, în baza certificatelor de concediu medical: nr.2452655 din 22.08.2017, nr.2452819 din 11.09.2017, nr.2455008 din 27.09.2017, nr.2686803 din 29.09.2017, nr.2455160 din 12.10.2017 și nr.2576653 din 27.10.2017, eliberarea reclamantului a titlului executoriu pentru a obține de la pârât despăgubiri materiale și morale pentru cauzarea suferințelor fizice și psihice în urma accidentului de muncă cu pierderea unui procent important din capacitatea de muncă, conform sumelor specificate de legislația aplicabilă, eliberarea reclamantului a titlului executoriu pentru a obține de la pârât despăgubiri materiale și morale pentru lipsa forțată de la serviciu pentru perioada 27.11.2017 până la data

adoptării de către instanță a deciziei executorii privind restabilirea reclamantului în funcții, ținându-se cont de salariul lunar al reclamantului de 3500 lei, cât este specificat în contractele de muncă, obligarea pârâtului să nu mai pună piedici artificiale reclamantului în activitatea de muncă, cel puțin în perioada rece a anului 2017-2018.

În motivarea acțiunii a indicat că, după adoptarea deciziei nr.2a-5209/16 din 25 iulie 2017 a Curții de Apel Chișinău, reclamatul și intervenientul accesoriu nu au întreprins niciuna din măsurile esențiale, expuse în această decizie și în cererile reclamantului din 03 noiembrie 2017 și 06 noiembrie 2017. Mai mult, reclamatul și intervenientul accesoriu nu i-au dat răspuns conform art. 332 din Codul muncii, la care a făcut referire în cererile de soluționare a litigiilor de muncă pe cale extrajudiciară, deși Curtea de Apel Chișinău în decizia sa nr.2a-2117/16 încă din 29 iunie 2016, menționa în privința intervenientului accesoriu că urmează să efectueze examinarea minuțioasă a accidentului de muncă din 14 decembrie 2015, iar pârâtul a emis ilegal ordinul privind concedierea reclamantului din funcție pentru limita de vârstă în timp ce se afla în concediu medical la Spitalul „Toma Ciorbă”, potrivit Certificatului de concediu medical nr.2576653. De altfel, nici alte certificate medicale pârâtul nu le-a primit pentru ca în baza lor să achite reclamantului plata în baza art. 123 din Codul muncii, potrivit certificatelor de concediu medical anexate în original: nr.2452655 din 22.08.2017, nr.452819 din 11.09.2017, nr.2455008 din 27.09.2017, nr.2686803 din 29.09.2017, nr.2455160 din 12.10.2017.

Reclamantul consideră că este ilegală necercetarea de către pârât și intervenientul accesoriu a accidentului de muncă care s-a produs la 14 decembrie 2015 din vina pârâtului, deoarece uitase să sudeze o poartă de fier ruginită, ce i-a căzut în cap de la vreo 3 metri înălțime, în prezența a doi martori oculari, adresa cărora pârâtul o cunoaște, dar nu dorește să o divulge, astfel lipsind martorii de dreptul de a depune mărturii obiective în instanță.

Astfel, pârâtul și intervenientul accesoriu încalcă Regulamentul privind modul de cercetare a accidentelor de muncă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1361 din 22 decembrie 2005, ignorând nu numai adresările reclamantului în scris în perioada 2016-2017, dar și Legea securității și sănătății în muncă din 10 iulie 2008.

Totodată, pârâtul nu dorește acordarea concediului anual conform art.112-118 din Codul muncii pentru întreaga perioadă de lucru de la 17 noiembrie 2015 până la 27 octombrie 2017 și nu a executat decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2a-5209/16 din 25 iulie 2017, nici propriile angajamente incluse în contractele individuale de muncă, cu atât mai mult prevederile legislației muncii.

Deși pârâtul a solicitat Centrului de Medicină Urgentă la 17 martie 2016 să-i fie eliberat certificatul privind caracterul vătămării sănătății reclamantului, acest certificat încă nu a fost remis de respectivul Consiliu, în scopul aflării procentului concret de vătămare a sănătății reclamantului în urma accidentului de muncă menționat. Nu a remis pârâtul acest document nici intervenientului accesoriu pentru a fi posibilă finisarea cercetării accidentului de muncă din 14 decembrie 2015.

În opinia reclamantului, de iresponsabilitate a dat dovadă și intervenientul accesoriu, care nu a arătat cu autoritate cum trebuia pârâtul să acționeze conform legislației în cazul accidentului de muncă din 14 decembrie 2015. Astfel, pârâtul și intervenientul continuă să încalce legislația națională și internațională la care Republica Moldova este parte.

Prin hotărârea din 09 noiembrie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 10 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cauza civilă a fost ridicată de la examinare în ordine de apel și trimisă în prima instanță pentru emiterea hotărârii suplimentare.

La 15 iulie 2019, Judecătoria Chișinău, sediul Centru a emis o hotărâre suplimentară, potrivit căreia primul alineat al dispozitivului hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, din 09 noiembrie 2018, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, a capătat următorul conținut: “Acțiunea înaintată de reclamantul Grobari Anatol împotriva pârâtului Călugăru Gheorghe, fondator al Societății cu Răspundere Limitată „Europanel Group”, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii, privind restabilirea în funcție și anume: obligarea pârâtului să prezinte reclamantului documentația relațiilor de muncă pentru perioada 17 noiembrie 2015 – 27 octombrie 2017, inclusiv accidentul de muncă și certificatul privind vătămarea sănătății reclamantului primit de pârât de la Centrul de Medicină Urgentă în martie 2016; obligarea pârâtului să remită reclamantului certificatul privind caracterul vătămării sănătății reclamantului în adresa Consiliului pentru determinarea dezabilității și capacității de muncă, în scopul aflării procentului concret de vătămare a sănătății reclamantului în urma accidentului de muncă; obligarea pârâtului și intervenientului accesoriu să efectueze cercetarea accidentului de muncă din 14 decembrie 2015, conform legislației; obligarea pârâtului și intervenientului accesoriu să prezinte reclamantului toată documentația referitoare la accidentul de muncă, inclusiv copia dosarului de cercetare a accidentului de muncă și copia autenticată a procesului-verbal; anularea Ordinului nr.G/A-9 din 27 octombrie 2017, prin care pârâtul l-a eliberat pe reclamant din funcție și repunea în funcție; obligarea pârâtului să acorde reclamantului concediul anual pentru întreaga perioadă de lucru de la 17 noiembrie 2015 până la 27 octombrie 2017; să fie înmânate pârâtului originalele certificatelor medicale: nr.2452655 din 22 august 2017, nr.2452819 din 11 septembrie 2017, nr.2455008 din 27 septembrie 2017, nr.2686803 din 29 septembrie 2017, nr.2455160 din 12 octombrie 2017 și nr.2576653 din 27 octombrie 2017, cu obligarea pârâtului să achite plățile ce i se cuvin conform legislației muncii; eliberarea titlului executor pentru a obține de la pârât despăgubiri pentru neplata la timp a sumelor ce se cuvin reclamantului conform legislației în baza certificatelor de concediu medical anexate în original, inclusiv pentru cauzarea suferințelor în urma accidentului la locul de muncă cu pierderea unui procent important din capacitatea de muncă, potrivit sumelor prevăzute de lege și pentru lipsa forțată de la serviciu în perioada 27 noiembrie 2017, până la adoptarea de instanță a deciziei executorii privind restabilirea reclamantului în funcție, ținându-se cont de salariul lunar specificat în contractele de muncă; obligarea pârâtului să nu pună piedici reclamantului în activitatea de muncă, cel puțin în perioada rece a anului 2017-2018 – se respinge ca neîntemeiată”.

Prin decizia din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Grobari Anatol, fiind menținută hotărârea din 09 noiembrie 2018 și hotărârea suplimentară din 15 iulie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat principiul lucrului judecat pentru o parte din pretențiile reclamantului, neprobarea pretențiilor prin prisma prevederilor

art. 118 din Codul de procedură civilă, lipsa obiectului litigiului vis-a-vis de pretenția nr. 6, precum și netemeinicia pretențiilor formulate.

Împotriva deciziei respective, la 24 martie 2020, Grobari Anatol a declarat recurs.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Astfel, aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

Grobari Anatol a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 09 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admise integral pretențiile reclamantului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grobari Anatol este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 decembrie 2019 și expediată participanților la proces la 15 ianuarie 2020 (f.d. 37, vol. II), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 11 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 24 martie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina

recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Grobari Anatol.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Grobari Anatol.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Mariana Pitic,

Iurie Bejenaru